

[Merethe Due Jensen]

parationsarbejdet og i beskæftigelsen. Jeg forventer altså heller ikke, at denne ordning vil give de administrative problemer, som nogle har sagt i dag.

Vi støtter denne ordning.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Med det engagement og den entusiasme, fru Merethe Due Jensen lægger for dagen, håber jeg da på, at når Danmarks Radio skal lave OBS-udsendelser om dette her, bliver fru Merethe Due Jensen taget i betragtning.

Men det, der egentlig var mit ærinde, var to ting. For det første kan jeg ikke lide, når fru Merethe Due Jensen nævner gør det selv-arbejde sammen med sort arbejde. Jeg mener: Det er vel ikke kriminelt, når jeg pudser mine vinduer – for så havde jeg en god undskyldning for at lade være med at gøre det! Men det er det vel ikke. Hvorfor blander man gør det selv-arbejde og sort arbejde sammen?

Når fru Merethe Due Jensen nævner, at der kommer 5.000 mere i arbejde om året, må jeg spørge: Har fru Merethe Due Jensen prøvet at dividere 5.000 op i en milliard? Det koster 200.000 kr. for skatteyderne pr. næse, der kommer i arbejde. Det er egentlig ret dyrt at få folk i arbejde med at klippe hæk og pudse vinduer: 200.000 kr. pr. stk. koster det. Det er faktisk temmelig mange penge. Det synes man vel også i Kristeligt Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Merethe Due Jensen (KRF):

Nej, selvfølgelig er gør det selv-arbejde ikke kriminelt, overhovedet ikke, men vi har altså, som det også er sagt tidligere her i dag, et syndrom med, at vi skal lave alting selv, og det går altså ud over beskæftigelsen, og det er det, vi skal have fat i. Nu skal vi have sat gang i de mennesker, som går og er arbejdsløse, og dermed synes jeg, det er vigtigt, at vi kan se, at nu kommer der gang i det. Vi får nogle små virksomheder i gang, og det glæder mig, og vent og se, jeg tror faktisk, at det bliver en succes. Regnestykket – altså det dér med på forhånd at tolke tallene – det vil jeg godt lige vente lidt med.

Industriministeren (Trøjborg):

Jeg vil gerne indlede med at sige tak for den interessante debat og ikke mindst for de positive bemærkninger, der trods alt faldt. Jeg vil gerne sige tak til regeringspartierne, men jeg vil godt gå direkte til ordføreren for SF, hr. Rahbæk Møller, der sagde, at det var da indlysende, at der var visse fordele ved dette lovforslag, og gav tilsagn om at gå konstruktivt ind i udvalgsarbejdet.

Jeg synes, det lover godt for det kommende arbejde. Der er ingen tvivl om, at regeringen er interesseret i at skabe så bredt et flertal som overhovedet muligt for dette forslag, og vi er naturligvis med på at se på, hvorledes ordningen eventuelt skulle kunne gøres bedre end det, vi er kommet frem til.

Men jeg vil gerne sige – og det er i forlængelse af den debat, som hr. Flemming Hansen og fru Pia Larsen og måske også hr. Kim Behnke var inde på – at det, der har været udgangspunktet for regeringen, har været at sige: Hvordan kan vi prøve at udvikle nye områder, der giver maksimal beskæftigelse i forhold til det, det belaster statskassen med, og dér kan man diskutere flere måder at forøge beskæftigelsen på.

Der er selvfølgelig den kendte måde at øge den offentlige sektor. Det giver ganske stor beskæftigelse for de midler, man pumper ud, i forhold til andre former for finanspolitisk lempelse. Denne ordning regner vi med har den samme effekt. Det vil altså sige, at den får en nettovirkning på statsfinanserne, der, som man også kan se i forslaget, under forsigtige skøn er begrænset til omkring 300 mio. kr.

Dér får man en ganske stor beskæftigelseseffekt, og det, vi har taget udgangspunkt i, er den succes, som fru Merethe Due Jensen omtalte, der vitterlig er med løntilskud til reparation af boliger. Der er ingen tvivl om, at den ordning har vist ved evaluering, at vi for belastningen af statsfinanserne får en ganske stor beskæftigelseseffekt, og der er tale om, at man får en beskæftigelseseffekt, der belaster betalingsbalancen minimalt i forhold til andre finanspolitiske lempelser. Det har været udgangspunktet for regeringen at sige: Lad os nu prøve at se, om vi kan finde frem til områder, hvor vi får en god beskæftigelseseffekt for den finanspolitiske belastning, og lad os samtidig prøve at se, om der er områder i samfundet, vi kan udvikle til at trække mere beskæftigelse til sig, end de gør i dag.